

quasi amicus ad amicum ut de sermō
nibus tuis concipiā veram mundiciā
mentis & corporis Amen. ¶ De oratio
ne Iesu p discipulis ac de egressu eius
in monte oliuēti deq pauore eius & tri
sticia: & trina oratione ad patrem ac su-

Gracias tibi dore sanguineo.
ago dñe Ihesu criste. q post hec
subleuat̄ oculis in celū dixisti. Pater
venit hora clarifica filiu tuum. vt fili⁹
tuus clarificet te & sic orans ad patrem
cōmendasti ei etiam discipulos tuos: &
omnes q per eos creditur erāt: & dixi
sti. Pater sc̄tē serua eos in nomine tuo
q̄s dedisti mihi: vt sint vñū sicut & nos
vnum sumus. Cū essem cum eis ego ser
uabam eos in noīe tuo: nūc autem ad
te venio: nō rogo vt tollas eos de mū
do sed vt seruas eos a malo. Et his cō
pletis egressus es Iesu bonet ibas fīm
consuetudinē in montem oliuēti: & se
cuti sunt te discipuli tui: & cepisti cōtri
stari: federe & pauere & mestus ēē. Et as
sumpto petro & iacobo & iohāne dixi

Si eis. Tristis est aia mea vsq; ad mortem
Sustinet hic et vigilare: ut non intretis
in tentationem. Spiritus quidem primus
est: caro autem infirma. Et progressus pusil-
lum: positis genibus in terra: pavidens
in facie orans dixisti. Mihi per te. Si possibi-
le est transeat a me calix iste. Non tamen
quod humano affectu loquor: sed magis
quod tecum disposui in diuinitate fiat. Et
vsq; tertio ibas repetens eundem ser-
monem tu factus in agonia plixius ora-
bas: et factus est sudor tuus sicut guttae
sanguinis decurrentes in terram. Sed sta-
tum ab angelo confortatus: quod unicus si-
lius a prece desolatus: et sic confortatus vo-
luntarie ibas in locum: quem sciebas co-
gnitum esse traditorum tuo propter hanc de-
uotam orationem tuam: et per triennium exi-
cationem: qua pie hortatus es discipulos
tuos ut vigilaret et orarent: et per magnam
angustiam quam tunc habuisti: succurre
mibi in agonia exitus mei: et cede mihi
bonum ac pulcherrimum finem. Amen.

¶ De ipso tempore transiit iesus ad passum

transiit iuste trad
dicoemus de fane
L' fidei et
glorificatio
magis anguilla
socerocump
utemus ad te ve
apuncipibus et
quarantie cale
res. Si tu re
uan vices. O
deus illas et
sum. Ut ho
dum dum
tusseren
sum et cea
nent per
Quem ouer
rem. Ric
desqua leg
fimedes a
dum
dons et
fraym